

Styczeń - Luty

**DWUMIESIĘCZNIK POD REDAKCJĄ SAMORZĄDU
I UCZNIÓW ZSS NR 3 W USD W KRAKOWIE**

www.zssnr3krakow.pl

NAUCZYCIELE OPIEKUNOWIE:

**AGNIESZKA DZIUBALSKA
MARIA KOWALSKA
WIOLETTA OGŁOZA
ANNA PYREK**

NAUCZYCIELE WSPÓŁPRACUJĄCY:

**ZBIGNIEW TOMASZ ADAMEK
MARTA BABIK
MAŁGORZATA BOCZAR – BŁADZIŃSKA
MONIKA GIEROŃ
ANNA KATARZYŃSKA
EWA KRÓL
ANNA MILEWSKA
KATARZYNA ZIĘTARA**

SKŁAD:

WIOLETTA OGŁOZA

W numerze:

Nasi nauczyciele	3
Odwiedziny kolędowe	5
Kryształowy jubileusz Wikipedii	6
Dzień Babci i Dziadka	8
Zabawa karnawałowa w szpitalnej sali balowej	9
Twórczość literacka naszych uczniów	10
Historia Walentynek	11
Bajka o uczuciach	13
Jak kot trafił do domu?	14
Kalendarium	16

Nasi nauczyciele

Zbigniew Tomasz Adamek – nauczyciel geografii, historii i wos

Jak przystało na geografa, mam sporo pasji, które staram się realizować.

Pasja pierwsza – szkoła. Współrzędne geograficzne, położenie mórz i kontynentów, ruchy ciał niebieskich, czas i przyrost naturalny, to nie są tajemnice. Potrafię o nich opowiadać, zapominając czasem, że lekcja ma ograniczoną długość. Nagrodą są często wypowiedziane przez

ucznia słowa – „nareszcie to zrozumiałem”.

Mam tych pasji sporo: kajaki, miasto Kraków, góry, podróże, rower, i wspianała kuchnia.

Zdolności kulinarne odziedziczyłem po swoim dziadku Józefie. Codzienny obiad czy wykwiwna kolacja, gotowanie i krzątanie się po kuchni sprawia mi ogromną przyjemność. Umiejętności te przydają się również na biwaku – obiad pod namiotem to nie musi być „zupka z proszku”. Dobrze, że nauczyciel ma wakacje, bo dla zrealizowania wszystkich swoich pasji zabrakłoby mi weekendów.

Monika Gieroń – nauczyciel chemii

Posiadam kwalifikacje do nauczania przedmiotów przyrodniczych, ukończyłam również studia podyplomowe z pedagogiki terapeutycznej.

W Zespole Szkół Specjalnych Nr 3 pracuję już ponad 20 lat. Początkowo na stanowisku wychowawcy na oddziale IV – V oraz XX. Aktualnie uczę także chemii w gimnazjum. Praca w szkole szpitalnej jest bardzo specyficzna i pełna emocji. A uśmiech wychowanka i słowa: "Cieszę się, że Pani przyszła" – największą nagrodą.

Prywatnie jestem miłośniczką dobrej książki i spędzania czasu na świeżym powietrzu.

Halina Klisz – nauczyciel przyrody

Ukończyłam studia magisterskie na kierunku pedagogika opiekuńczo – wychowawcza oraz podyplomowe studia z przyrody na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie. Od ponad 24 lat pracuję w Zespole Szkół Specjalnych Nr 3.

Praca w tak specyficznych warunkach, wpłynęła na podjęcie przeze mnie decyzji o dalszym doskonaleniu zawodowym. Ukończyłam roczny kurs kwalifikacyjny z zakresu rewalidacji przewlekle chorych i kalekich oraz podyplomowe studia w zakresie logopedii.

Podczas studiów zdobyłam wiedzę z zakresu diagnozy, terapii i profilaktyki logopedycznej, a praktykę zawodową odbyłam w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej Nr 3 w Krakowie. Swoje doświadczenie zawodowe stale pogłębiam poprzez udział w szkoleniach, warsztatach i konferencjach z zakresu logopedii i pedagogiki. Jestem członkiem Polskiego Towarzystwa Logopedycznego, a także egzaminatorem Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Krakowie i posiadam uprawnienia do sprawdzania egzaminów po ukończeniu szkoły podstawowej.

Renata Kulpińska – Fijol – nauczyciel biologii i przyrody

Witam serdecznie! Moja przygoda z pracą w ZSS Nr 3 trwa już ćwierćwiecze, a rozpoczęła się bardzo wcześnie, ponieważ trafiłam tutaj zaraz po skończeniu studiów. Ktoś powie: „to bardzo długo”, lecz ja już z doświadczenia wiem, że zbyt krótko, by móc w pełni poznać i zrozumieć wyjątkowość tej szkoły.

Nadal doświadczam uroków mojej pracy i dzięki edukacyjnemu obcowaniu z moimi uczniami co rusz odkrywam coś nowego. Nie zamieniłabym tej

pracy na żadną inną! Moje zainteresowania pokrywają się z moją profesją; jestem miłośniczką przyrody urzeczoną jej pięknem i różnorodnością. Uwielbiam jej doświadczać, podsluchiwać ją i podpatrywać. Fascynuje mnie bogactwo jej cyklicznej zmienności, dlatego często opuszczam Kraków by „pobyć z Naturą” i poznawać nowe miejsca – co jest moją drugą pasją.

Moim wielkim marzeniem jest zaszczerpić wrażliwość poznawczą i dociekliwość przyrody uczniom – pacjentom, by po opuszczeniu szkoły szpitalnej mogli postrzegać świat piękniejszym!

Halina Mazgaj – nauczyciel matematyki

Od wielu lat pracuję z dziećmi i młodzieżą. Nauczanie, czyli tłumaczenie i wyjaśnianie matematycznych zawłości to moja pasja. Jestem miłośniczką górskich wędrówek, a jak mi brakuje czasu na takie wyjazdy, to realizuję swoje marzenia na miejscu – tańczę, prawie zawodowo uprawiam taniec towarzyski.

Marcin Misztal – nauczyciel techniki, informatyki i matematyki

Jestem nauczycielem szkoły podstawowej i gimnazjum. Ukończyłem edukację techniczno-informatyczną na Akademii Pedagogicznej, studia podyplomowe z matematyki na UP oraz kurs kwalifikacyjny z pedagogiki leczniczej. W Zespole Szkół Specjalnych Nr 3 pracuję od 2008 roku. Lubię czytać książki, oglądać filmy, słyszeć muzyki i chodzić po górach. Od matury gram w teatrze.

Wioletta Ogłóza – nauczyciel fizyki i matematyki

Kiedyś też byłam uczniem takiej szpitalnej szkoły, bardzo mi się wtedy podobał szpital, świetlica szkolna i fajni nauczyciele. Moje życiowe szczęście przywiodło mnie tu ponownie – w zawodzie belfra. Uwielbiam swoją pracę, jestem miłośniczką ponownego odkrywania praw rządzących w przyrodzie, a jednocześnie ich krótkiego opisu matematyką. Czasami obserwuję nocne rozgwieżdżone niebo, spadające gwiazdy i malowniczy Księżyc, wtedy zastanawiam się jak Wam – uczniom zaszczepić taką pasję.

Odwiedziny kolędowe

7 stycznia w naszym szpitalu odbyła się kolęda z udziałem księdza biskupa Jana Zająca. Rozpoczęła się ona od powitania dostojnego gościa w kaplicy szpitalnej przez małych pacjentów oraz dyrekcję szpitala. Dzieci z naszej szkoły wystawiły krótkie jasełka. Po uroczystej Liturgii Słowa ksiądz biskup przez sześć godzin odwiedzał chore dzieci i ich opiekunów w salach szpitalnych.

W kolędowaniu biskupowi towarzyszyła dyrekcja szpitala, zespół duszpasterski i liczni pracownicy. Uroczystość uświetnił piękny śpiew kolęd w wykonaniu: Chóru Akademickiego Akademii Ignatianum w Krakowie, Zespołu Folklorystycznego z Florynki k/Grybowa oraz Zespołu muzycznego „Srebrne Struny” z Zembrzyc.

Kryształowy jubileusz Wikipedii

Wikipedia – najpopularniejsza, wolna encyklopedia internetowa ma już 15 lat!

- [Homo vicipaedicus – człowiek](#)

Jak to się zaczęło?

W marcu 2000 Jimmy Donal „Jimbo” Wales założył opartą na radzie naukowej wolną encyklopedię internetową *Nupedia.com*. Redaktorem naczelnym tego projektu został zatrudniony przez Jimmy'ego Larry Sanger. 15 stycznia 2001, Jimmy Wales razem z Larrym Sangerem zainicjowali Wikipedię, opartą na mechanizmie wiki wolną encyklopedię typu Open Source. Początkowo Wikipedia miała dostarczać treści dla Nupedii w celu dalszej jej obróbki przez zespół redakcyjny. Wkrótce jednak okazało się, że Wikipedia w błyskawicznym tempie rozwinęła się i prześcignęła projekt Nupedii, który z czasem został zupełnie zarzucony.

- [Pij mleko, będziesz wiki!](#)

Początkowo całe przedsięwzięcie finansowane było przez Jimmy'ego Walesa, a Larry Sanger jako jego pracownik, miał za zadanie czuwać nad merytoryczną stroną projektu. Dlatego Jimbo uważa się za wyłącznego twórcę Wikipedii, natomiast Sanger utrzymuje, że jest jej współtwórcą.

- [Ciekawość to pierwszy stopień do wiki.](#)

Słowo *Wikipedia* jest neologizmem (nowy wyraz) powstałym w wyniku połączenia wyrazów *wiki* i *encyklo-pedia*. Słowo *wiki* pochodzi z języka hawajskiego i oznacza *szybko, prędko*.

- [Tam dom twój, gdzie wiki twoja.](#)

Jak to się robi?

Slogan Wikipedii brzmi: „*Wolna encyklopedia, którą każdy może redagować*”.

Oznacza to, że każdy może stać się autorem artykułu napisanego w jednym z 288 języków używanych w Wikipedii, po spełnieniu określonych, nie bardzo skomplikowanych warunków.

Najważniejsze przepisy dotyczą praw autorskich. Po 15 czerwca 2009 Wikipedia przeszła na licencję CC-BY-SA 3.0, opublikowaną przez Creative Commons. Obowiązująca licencja udziela zezwolenia na kopiowanie, rozpowszechnianie i modyfikowanie treści artykułów Wikipedii zgodnie z zasadami Licencji Creative Commons i uznanie autorstwa na tych samych warunkach. Gdy użytkownik wprowadza własną treść do projektu, zachowuje prawo autorskie do tego tekstu, lecz jednocześnie zgadza się bezwarunkowo i na zawsze na udostępnienie własnej pracy na podanej licencji. Wikipedia może zawierać teksty i ich modyfikacje z innych źródeł, które używają tej samej licencji.

Drugim z ważnych warunków jest zakaz umieszczania treści rasistowskich, politycznej agitacji, wulgaryzmów itp.

Jednym z zagrożeń na jakie jest narażona wolna encyklopedia jest *wandalizm* czyli świadome działania dokonywane w złej wierze i mające na celu obniżenie jakości treści Wikipedii.

Najczęściej wandalizm to zamiana lub wstawienie do treści artykułu wulgaryzmów, wyzwisk lub innego typu treści zupełnie bez związku z tematem artykułu.

„Wikipedia twierdzi, że większość wandalizmów jest z niej usuwana w pięć minut, lecz istnieją fałszerstwa, których nie udało się wykryć”. [Sujay Kumar]

- [urlop od Wikipedii – wikacje](#)

Jak wygląda dzień dzisiejszy wikipedii?

Od 2003 roku, właścicielem Wikipedii jest założona przez Walesa organizacja - „Wikimedia Foundation Inc.”. Organizacja typu „non-profit” została powołana do życia w celu finansowania wielu projektów, z których najbardziej znany to Wikipedia, pozostałe, to projekty siostrzane: Wikisłownik, Wikicytaty, Wikiźródła i kilka innych.

Wikimedia Foundation ma swoją siedzibę w San Francisco w Stanach Zjednoczonych.

Do roku 2003 projekt był obsługiwany przez 1 (jeden!) serwer. W 2003 roku instalacja serwerów została rozbudowana do architektury wielowarstwowej, a w styczniu 2005 projekt uruchomiony był na 39 serwerach dedykowanych, znajdujących się na Florydzie. We wrześniu 2005 roku liczba serwerów wzrosła do około 100, a dzisiaj projekt obsługiwany jest przez kilkaset serwerów zgromadzonych w czterech miejscach na świecie.

- [użytkownik Wikipedii – użytkownik](#)

Dzisiaj Wikipedia ma już ponad 35,9 miliona artykułów we wszystkich wersjach językowych, w tym blisko 5 mln artykułów w wersji angielskiej oraz ponad 1,1 miliona artykułów w wersji polskojęzycznej (dane za sierpień 2015).

Co dalej?

Na terenach gdzie istnieje dostęp do internetu, trudno by było znaleźć *człowika*, który nie korzystał z usług Wikipedii, nietaktem jednak byłoby życzyć naszej Jubilatce 100 LAT, ponieważ przy dzisiejszym tempie rozwoju multimediiów być może już w najbliższych latach pojawi się „bardziej wypasiony” projekt. Jednak nawet gdyby się tak stało, współczesne pokolenia użytkowników Internetu zawsze z sympatią będą wspominać tą Największą Przyjaciółkę wszystkich uczniów.

- [Nie wszystko ency, co się googla.](#)

Artykuł powstał na podstawie:
<https://pl.wikipedia.org/>

W naszej szkole również uczciliśmy 15 urodziny Wikipedii.

Uczniowie wzięli udział w zajęciach warsztatowych. Dla wielu z nich Wikipedia to „staruszka” była od zawsze, a jednak ma dopiero 15 lat! Równie zaskakująca była informacja, że Wikipedia była kiedyś dostępna na płycie CD i nie był potrzebny Internet! Wspólnie pracowaliśmy nad przygotowaniem nowego hasła, które chcemy opublikować w tej wirtualnej encyklopedii.

Dzień Babci i Dziadka

Dzień Babci obchodzony jest nie tylko w Polsce. W wielu krajach obchody tego święta przypadają jednak na inne dni.

W wielu krajach na świecie święto

babci obchodzone jest równocześnie z dniem dziadka. W Polsce obchodzimy te święta kolejno 21 ego stycznia Dzień Babci i 22-ego stycznia Dzień Dziadka. Podczas tego dnia to wnukowie mają okazję podziękować swoim dziadkom za trud włożony w pomoc w wychowaniu, w czas im poświęcony, troskę, opiekę i wspólną zabawę. Największą frajdę z pewnością przynosi najmłodszym, przygotowanie barwnych laurek, kolorowych ramek na zdjęcia z masy solnej, kwiatów z papieru lub cukierków i mnóstwo innych rzeczy. Wraz z wiekiem ograniczamy się raczej do życzeń lub prezentów rzeczowych, ale zawsze staramy się pamiętać o naszych dziadkach.

W Polsce święto to zawdzięczamy Poznaniakom, a jego datę znanej sławie kina i teatru – Mieczysławie Ćwiklińskiej. Tego właśnie dnia w 1965 roku kobieta miała wystąpić w Poznaniu. Pani Ćwiklińska była już kobietą w sędziwym wieku, bo miała aż 85 lat. Redakcja "Expressu Poznańskiego" wręczyła tort oraz kwiaty Pani Ćwiklińskiej ustanawiając tym samym ten dzień – Dniem Babci.

A kiedy obchodzony jest Dzień Babci i Dziadka w innych państwach? We Włoszech dzień ten powiązany jest z religijnym Świętem Aniołów Stróżów i przypada na 2 października. Brazylijczycy obchodzą go 26 lipca natomiast w czerwcu świętuje się w Meksyku. Tuż przed naszymi walentynkami, bo 11 lutego Święto Babć celebrowane jest w Wielkiej Brytanii.

Istnieją również regiony na świecie w których Dzień Babci, czy Dziadka wcale nie jest obchodzony. Należy do nich na przykład Japonia. Starsi ludzie w Japonii przez cały rok, niezmiennie obdarzani są niezwykle szacunkiem. Zaskoczeniem nie jest zatem, że mają też swoje Święto – inne jednak niż nasz Dzień Babci. W Japonii od 1966 roku obchodzi się Dzień Szacunku Dla Wieku.

Niezależnie od miejsca na ziemi, wszystkim Seniorom składamy serdeczne życzenia długich lat życia w zdrowiu i radości.

Na Dzień Babci i Dzień Dziadka

*Kochani, dziś okazja rzadka.
Mamy Dzień Babci oraz Dziadka.
Jak wiecie, jest ich razem czworo,
Co można sprawdzić, gdy się razem zbiorą.
Wciąż mówią wtedy o tych latach,
Gdy jeszcze dzieckiem był mój tata.
A nasza mama bez swych lalek
Do łóżka iść nie chciała wcale.*

*A teraz, jak ten czas wciąż leci!
Ciesz się dziećmi swoich dzieci.
I myślą, widząc ich gromadkę,
Ze miło będzie być i dziadkiem.
Więc dziś spróbujcie zapamiętać.
Czym są dla Dziadków ich wnuczeta?
I pięknej szansy nie przegapcie,
Kochajcie Dziadków swych i Babcie.*

Zabawa karnawałowa w szpitalnej sali balowej

Dnia 2 lutego w budynku rehabilitacji na II piętrze, odbyła się zabawa karnawałowa, zorganizowana przez nauczycieli przedszkola z Zespołu Szkół Specjalnych Nr 3. Panie przygotowały liczne atrakcje dla dzieci, zarówno przedszkolnych jak i tych nieco starszych. Oprócz zabaw i tańców przy muzyce, można było wykonać własnoręcznie maski karnawałowe, pomalować balony, zrobić tatuaż i pomalować twarz, wykonać wspólny plakat malowany palcami. Przewidziane były także liczne konkursy zręcznościowe i ruchowe z atrakcyjnymi nagrodami dla uczestników. Impreza cieszyła się dużym zainteresowaniem zarówno wśród dzieci jak i rodziców, którzy licznie i chętnie wzięli w niej udział, mogąc tym samym odreagować trudny czas związany z leczeniem i pobytem w szpitalu.

Twórczość literacka naszych uczniów

Wigilia u cioci

Wigilia w tym roku była bardzo wesoła. Z całą rodziną spotkaliśmy się u cioci Bogusi. Największą radość miał dziadek Staś, który myślał że ja i moja siostra Weronika wierzymy, że aniołek podrzuca prezenty. Przez cały czas dziadek pukał pod stołem, wyglądał przez okno i mówił, że widział aniołka. My z siostrą udawałyśmy, że też go widzimy, a tak naprawdę śmiałyśmy się z dziadka, że wierzy w aniołki, a jest już taki duży.

Aleksandra, lat 9

Zachód słońca

Stoję samotnie pod uschniętym drzewem
I oglądam zachód słońca
Nagle czuję dłoń na mym ramieniu
Odwracam się i patrzę
On
Jasne włosy jak pszenica w świetle słońca
Błękitne głębokie jak oceany oczy
Objął mnie
I razem oglądamy
Płonący zachód słońca.

Patrycja, lat 16

Drodzy Przyjaciele Zwierząt!

Zwracając się do Was chciałabym zwrócić uwagę na narastający problem – ilość kotów i kociąt, które trafiają do schroniska oraz trudne warunki, w których tam żyją. Z powodu braków finansowych w jednym boksie mieszka kilkanaście do kilkudziesięciu zwierząt. Koty żyją w stresującym ścisku, co dla tych indywidualistów i samotników jest niezwykle trudne i wyczerpujące. Brakuje właściwie wszystkiego: koców, legowisk, zabawek, a w niektórych placówkach nawet leków i karmy dla podopiecznych. Można to jednak zmienić. Wiele fundacji i organizacji pożytku publicznego, w tym fundacja „Cztery Łapy” co roku organizują zbiórki pieniędzy, które przekazywane są na rzecz potrzebujących zwierząt. Zbierane są także dary rzeczowe.

Gorąco zachęcam także do adopcji czworonogów, które zasługują na dom i godne życie. Zapewniam, że staną się prawdziwymi przyjaciółmi. Adopcja nic nie kosztuje, a ratowanie komuś życia jest bezcenne. Koty to żywe stworzenia – czują więcej, niż nam się wydaje. Powinniśmy zapewnić im opiekę, sprawić że ich życie będzie lepsze. Mam nadzieję, że Państwo rozumiecie wagę sprawy i zgodzicie się pomóc.

Prezes Towarzystwa Przyjaciół Zwierząt

Dominika, kl. IIIa gim.

Historia Walentynek

14 lutego obchodzimy święto zakochanych, którego patronem jest wspominany tego dnia w kalendarzu św. Walenty. Za panowania cesarza Klaudiusza Gockiego Rzym toczył wiele wojen skutkiem czego mężczyźni nie chcieli wstępować do wojska. Cesarz uznał, że powodem tego postępowania była ich niechęć do opuszczania swoich narzeczonych i żon. Dlatego odwołał wszystkie planowane zaręczyny i śluby. Kapłan Walenty pomagał parom pobierać się potajemnie. Został jednak przyłapany i skazany na śmierć. Zanim to nastąpiło, w więzieniu Walenty zaprzyjaźnił się z córką strażnika, która go odwiedzała i podnosiła na duchu. Aby się odwdziaczyć, zostawił jej na pożegnanie list w formie serca, na którym napisał od twojego Walentego. Nad grobem męczennika przy Via Flaminia zbudowano bazylikę, jednak papież Paschalis I przeniósł szczątki męczennika do kościoła św. Praksedy. Z czasem postać kapłana Walentego zmieszala się z innym świętym męczennikiem noszącym to samo imię. Niektórzy badacze twierdzą nawet, że tak naprawdę chodzi o tę samą osobę. W 197 r został on biskupem miasta Terni w Umbrii. Znany był z tego że jako pierwszy pobłogosławił związek małżeński między poganinem i chrześcijanką. Zginął w Rzymie w 273 r., gdyż nie chciał zaprzestać nawracania pogan. Dziś to właśnie on jest bardziej znany i do jego grobu w katedrze w Terni ściągają pielgrzymi. Na srebrnym relikwiarzu kryjącym jego szczątki znajduje się napis: "Święty Walenty, patron miłości,,.

Dzień św. Walentego stał się prawdziwym świętem zakochanych dopiero w średniowieczu, kiedy to pasjonowano się żywotami świętych i tłumnie pielgrzymowano do ich grobów, aby uczcić ich relikwie. Przypomniano więc sobie także dzieje św. Walentego. Święto najbardziej rozpowszechniło się w Anglii i Francji. Nadal tak jak w antycznym Rzymie, losowano imiona, choć teraz także dziewczęta wyciągały imiona chłopców. Młodzież nosiła potem przez tydzień wylosowane kartki przypięte do rękawa. Dziewczęta 14 lutego starały się odgadnąć za kogo wyjdą za mąż. Aby się tego dowiedzieć wypatrywały ptaków. Jeśli dziewczyna jako pierwszego zobaczyła rudzika, oznaczało to, że wyjdzie za marynarza; jeśli łuszcza – że wyjdzie za kogoś bogatego; jeśli wróbla – za ubogiego, lecz mogła być pewna że jej małżeństwo będzie szczęśliwe. W Walii tego dnia ofiarowywano sobie drewniane łyżki z wyrzeźbionymi na nich sercami, kluczami i dziurkami do klucza. Podarunek zastępował wyrażoną słowami prośbę: „Otwórz moje serce”.

Od XVI w. w dniu św. Walentego ofiarowywano kobietom kwiaty. Wszystko zaczęło się od święta zorganizowanego przez jedną z córek króla Francji Henryka IV. Każda z obecnych dziewczyn otrzymała wówczas bukiet kwiatów od swego kawalera. Przede wszystkim jednak narzeczony był zobowiązany 14 lutego wysłać swojej ukochanej czuły liścik zwany walentynką. Zwyczaj ten zadomowił się nawet na dworze królewskim w Paryżu. Walentynki dekorowano sercami i amorkami

i wpisywano do nich wiersze. W XIX w. uważano je za najbardziej romantyczny sposób wyznawania miłości. Treścią listów były często słowa: „Będiesz moją Walentynką” listy były najczęściej anonimowe lub podpisane: „Twój Walenty” lub „Zgadnij kto?”

W 1800 r. Amerykanka Esther Howland zapoczątkowała tradycję wysyłania gotowych kart walentynkowych. Dziś są one wymieniane między zakochanymi na całym świecie. Najbardziej znanym ich twórcą był francuski rysownik Raymond Peynet. Zaczął je publikować w 1965 r. gdy dzień 14 lutego został oficjalnie ogłoszony we Francji Świętem Zakochanych.

TE DUA – język albański
OBICZAM TE – język bułgarski
MILUJI TE – język czeski
MINA ARMASTAN SIND – język estoński
S’AGAPO – język grecki
TE AMO – język portugalski
VOLIM TE – język serbski
TI AMO – język włoski

I LOVE YOU – język angielski
WO AINI – język chiński
JEG ELSKER DIG – język duński
JE T’AIME – język francuski
TE QUIERO – język hiszpański
ICH LIEBE DICH – język niemiecki
SZERETLEK – język węgierski
JAG ALSKAR DIG – język szwedzki

Bajka o uczuciach

Dawno, dawno temu, na oceanie istniała wyspa, którą zamieszkiwały emocje, uczucia oraz ludzkie cechy – takie jak: dobry humor, smutek, mądrość, duma; a wszystkich razem łączyła miłość. Pewnego dnia mieszkańcy wyspy dowiedzieli się, że niedługo wyspa zatonie. Przygotowali swoje statki do wypłynięcia w morze, aby na zawsze opuścić wyspę. Tylko miłość postanowiła poczekać do ostatniej chwili. Gdy pozostał jedynie maleńki skrawek lądu miłość poprosiła o pomoc. Pierwsze podплыnęło bogactwo na swoim luksusowym jachcie.

Miłość zapytała:

Bogactwo, czy możesz mnie uratować ?

Niestety nie. Pokład mam pełen złota, srebra i innych kosztowności. Nie ma tam już miejsca dla ciebie – odpowiedziało Bogactwo.

Druga podплыnęła Duma swoim ogromnym czteromasztowcem.

Dumo, zabierz mnie ze sobą ! – poprosiła Miłość.

Niestety nie mogę cię wziąć! Na moim statku wszystko jest uporządkowane, a ty mogłabyś mi to popsuć... – odpowiedziała Duma i z dumą podniosła piękne żagle.

Na zbutwiałej łódce podплыnął Smutek.

Smutku, zabierz mnie ze sobą ! – poprosiła Miłość,

Och, Miłość, ja jestem tak strasznie smutny, że chcę pozostać sam. – Odrzekł Smutek i smutnie powiosłował w dal.

Dobry humor przepłynął obok Miłości nie zauważając jej, bo był tak rozbawiony, że nie usłyszał nawet wołania o pomoc.

Wydawało się, że Miłość zginie na zawsze w głębiach oceanu...

Nagle Miłość usłyszała:

Chodź! Zabiorę cię ze sobą ! – powiedział nieznajomy starzec. Miłość była tak szczęśliwa i wdzięczna za uratowanie życia, że zapomniała zapytać kim jest jej wybawca.

Miłość bardzo chciała się dowiedzieć kim jest ten tajemniczy starzec.

Zwróciła się o poradę do Wiedzy.

Powiedz mi proszę, kto mnie uratował ?

To był Czas. – Odpowiedziała Wiedza.

Czas ? – zdziwiła się Miłość. – Dlaczego Czas mi pomógł ?

Tylko Czas rozumie, jak ważnym uczuciem w życiu każdego człowieka jest Miłość. – Odrzekła Wiedza.

Jak kot trafił do domu?

17 lutego swoje święto mają wszystkie koty, te zwierzęta są niezwykle tajemnicze, chodzą swoimi drogami. Warto poznać ich historię, którą przedstawiamy poniżej. Pamiętajmy o nich – to nasi przyjaciele.

Do dziś nie wiadomo dokładnie kiedy i jak kot stał się zwierzęciem domowym. Jednak najczęściej wymienia się okres około 5000 lat temu. Miało to miejsce w dolinie Nilu. Obecnie znajduje się tam Sudan, dawniej – Górny Egipt. Był to płochliwy i dziki kot nubijski o płowej sierści.

Egipcjanie oddawali cześć boską różnym zwierzętom, czcili psy, mangusty, skarabeusze, a także koty. Jednak "świętym" kotom powodziło się znacznie gorzej, niż ich krewniakom żyjącym w domostwach zwyczajnych ludzi. Żyły one w klatkach, w świątyniach, bez możliwości wyjścia. Koty w Egipcie były otoczone opieką prawną. Za zabicie kota groziła kara śmierci. W czasie pożaru Egipcjanie za wszelką cenę starali się ratować koty, a gdy kot zginął w płomieniach – na znak żałoby cała rodzina golila brwi i głowy. Kult kota przybrał w końcu formy zaślepienia fanatyzmu. Grecki historyk Herodot podróżujący po Egipcie w 450 r. p.n.e., opisuje dużo ciekawych zdarzeń dotyczących świętych kotów i stosunku ludzi do nich w tym czasie. Król Persów zdobył długo oblegane miasto tylko dzięki temu, że jego wojownicy mieli przyczepione do tarcz koty. Egipcjanie bowiem nie śmieli do nich strzelać i zostali w walce pokonani. Prawdopodobnie kilka wieków później kot wyruszył z Egiptu, by zdobyć świat. Pierwsze zwierzęta – prawdopodobnie dzięki podróżującym kupcom – tafiły już około 1700 lat p.n.e. do Palestyny, a nieco później na Kretę. W V wieku p.n.e. koty pojawiły się w południowych Włoszech i w Grecji. Traktowane były tam dość nieufnie – jako tajemnicze i egzotyczne istoty. Podobnie reagowali mieszkańcy Indii, do których koty dotarły – znów dzięki podróżującym kupcom – około 200 lat p.n.e. Następnie dotarły do Chin, skąd pochodzi wzmianka o zwierzęciu używanym do tępienia myszy, bardzo podobnym do tygrysa, lecz znacznie mniejszym. Chińczycy, podobnie jak Egipcjanie, również nadali kotom magiczną moc. Czcili oni „świętego Mao” chroniącego kraj przed plagą myszy i szczurów, bali się zaś „demonicznej Miao-Kui”, która mogła jakoby zacczarować człowieka. Podobnie wyglądał kult kota w Japonii, gdzie zła „Nekomata” wprowadzała nieład, a dobra wróżka „Neko” wносиła do każdego domu szczęście. Chcąc uniknąć demona „Nekomata”, w X wieku zaczęto w Japonii obcinać kotom ogony i chętniej trzymano zwierzęta okaleczone. Pod koniec IX wieku n.e. koty rozprzestrzeniły się w całej Azji i Europie. Były przedmiotem kultu, bawiono się nimi, używano jako zwierząt tępiących gryzonie, tolerowano je lub traktowano nieufnie – nigdzie jednak nie były prześladowane. Sytuacja ta zmieniła się radykalnie wraz z nastaniem chrześcijaństwa. Tak jak

wszystkie pogańskie bóstwa, wysłannicy Rzymu potępiali kota – pogański symbol płodności. Szczególnie czarne koty uznawano za ucieleśnienie diabła. Wydano kotom bezlitosną, nie mającą precedensu w historii walkę i zaczęto je zabijać. Setki tysięcy zwierząt w całej Europie zginęło na torturach, zostało okaleczonych, spalonych na stosie lub ukamienowanych. Wszystko wskazywało na to, że w tym rejonie świata zostaną one całkowicie wytępione.

Ocalił je fakt, że za Hunami przybyły do Europy szczury. Plaga ta zaczęła się szerzyć w bardzo szybkim tempie i wówczas przypomniano sobie o kotach. Nawet w klasztorze na świętej górze Athos w Grecji, gdzie nie wolno było trzymać żadnych zwierząt, dla kotki zrobiono wyjątek. W XII wieku spadła na Europę kolejna plaga szczurów, które przysły za powracającymi krzyżowcami. Kościół surowo zabronił zabijania kotów, ponieważ tylko one były w stanie zatrzymać tę inwazję. Gdy niebezpieczeństwo minęło, znowu zaczęto tępić koty.

Przez kolejnych kilka wieków kot był zwierzęciem wzgardzonym, zwłaszcza wśród ludności miejskiej. Wyklęte zwierzę bardzo powoli wracało do łask: w pałacach koty zaczęto traktować jak maskotki dla dam. Stopniowo też zaczęto tolerować je w gospodarstwach wiejskich.

W XIX wieku odkrycie przez Pasteura chorobotwórczej roli drobnoustrojów wywołało powszechną zoofobię. Obawiano się, że zwierzęta przenoszą wszystkie zarazki i unikano kontaktu z nimi. Dopiero groźba masowego pojawienia się szczurów w czasie I Wojny Światowej spowodowała, że koty zostały uznane za przyjaciół i sprzymierzeńców człowieka.

Zupełnie inaczej potoczyła się historia kota w nowożytnej Ameryce. Od początku ceniono go tam jako łowcę gryzoni. To właśnie kotom żeglarze zawdzięczali ograniczenie występowania szczurów na statkach. Również pierwsi farmerzy uważali importowane koty za zwierzęta pożyteczne. Duże, zdrowe okazy osiągały na rynku rekordowe ceny. Koty nie tylko chroniły domostwa przed szkodnikami, stały się także symbolem domowego ciepła. W USA dużo wcześniej niż w Europie kot stał się maskotką – zwierzęciem trzymanym dla przyjemności. Anglia, słynąca ze swych hodowli psów i koni, stała się również pierwszym krajem, gdzie zaczęto celowo hodować koty i tworzyć nowe rasy zgodnie z estetycznymi wymogami przyszłych właścicieli. Trend ten utrzymuje się do dziś. Obecnie kot należy w Europie do najchętniej trzymanych w domu zwierząt.

Kalendarium

Styczeń

- 1.01 – Światowy Dzień Pokoju
- 6.01 – Trzech Króli, Dzień Filatelisty
- 7.01 – Dzień Dziwaka
- 9.01 – Dzień Ligi Ochrony Przyrody
- 11.01 – Dzień Wegetarian
- 12.01 – Dzień Sprzątania Biurka
- 13.01 – Dzień Wzajemnej Adoracji
- 14.01 – Dzień Osób Nieśmiałych,
- 15.01 – Dzień Wikipedii
- 16.01 – Dzień Pikantnych Potraw
- 17.01 – Dzień Dialogu z Judaizmem
- 18.01 – Dzień Kubusia Puchatka
- 21.01 – Dzień Babci
- 22.01 – Dzień Dziadka
- 23.01 – Dzień bez Opakowań Foliowych
- 24.01 – Światowy Dzień Środków Masowego Przekazu
- 25.01 – Dzień Sekretarki i Asystentki
- 26.01 – Dzień Transplantologii
- 31.01 – Międzynarodowy Dzień Przytulania

Luty

- 2.02 – Dzień Świstaka
- 4.02 – Tłusty Czwartek
- 5.02 – Dzień Dentysty
- 6.02 – Ostatnia sobota karnawału
- 7.02. – Dzień Bezpiecznego Internetu
- 8.02 – Święto Służby Więziennej
- 9.02 – Międzynarodowy Dzień Pizzy
- 10.02 – Popielec
- 11.02 – Światowy Dzień Chorego
- 12.02 – Dzień Darwina
- 13.02 – Światowy Dzień Radia
- 14.02 – Walentynki
- 15.02 – Dzień Singla
- 16.02 - Dzień Poczty Polskiej
- 17.02 – Dzień Kota
- 20.02 – Światowy Dzień Sprawiedliwości Społecznej
- 21.02 – Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego
- 23.02 –, Ogólnopolski Dzień Walki z Depresją
- 26.02 – Dzień Dinozaura
- 27.02 – Dzień Niedźwiedzia Polarnego

11 Lutego będzie miał miejsce Światowy Dzień Chorych. Najpierw, w kaplicy szpitalnej, zostanie odprawiona uroczysta msza św. pod przewodnictwem ks. Bp. Jana Zająca, w trakcie której zostanie udzielony sakrament namaszczenia chorych. Następnie, w auli, w budynku rehabilitacji, wystawione zostanie przedstawienie pt. „O wawelskim, strasznym smoku” przygotowane przez uczniów i nauczycieli z naszej szkoły.

Zapraszamy na miły, słodki poczęstunek, wspólne śpiewanie piosenek o Krakowie, to będzie czas na radosne bycie razem.